

Harmadik jogalapjában a fellebbező azt hozza fel, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a határozatok indokolásának kötelezettségét, a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, a védelemhez való jogot, valamint elferdítette az értékelésre elé tárt bizonyítékokat. Ezen utolsó jogalap három részből tevődik össze.

A harmadik jogalap első részében a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette mind a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, mind az indokolási kötelezettséget és a bizonyításfelvétel szabályait, amikor kimondta, hogy nem minősül hátrányos megkülönböztetésnek az, ha a versenyvizsga bizonyos pályázói ismerik a versenyvizsga alapjául szolgáló iratot, és amikor nem követelte meg az alperestől az e körülményhez kapcsolódó hátrányos megkülönböztetés hiányának konkrét bizonyítását.

Ugyanezen jogalap második részében a fellebbező a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértését és az Elsőfokú Bírósághoz értékelésre előterjesztett bizonyítékok elferdítését hozza fel, mivel ez utóbbi úgy ítélte meg, hogy a vizsgabizottság összetétele eléggé állandó volt ahhoz, hogy a pályázókat összehasonlítsák és objektíven értékeljék, miközben az iratokból éppen ennek ellenkezője, a vizsgabizottság összetétele állandóságának hiánya derül ki, és az alperes számos lényeges ténybeli adatot nem közölt az Elsőfokú Bírósággal.

Végezetül, e jogalap harmadik részében a fellebbező ismételtlen a hátrányos megkülönböztetés tilalmának és a bizonyításfelvétel szabályainak megsértésére hivatkozik, valamint az Elsőfokú Bíróságnak a vizsgabizottság tagjainak pártatlanságára vonatkozó következtetéseit illetően a védelemhez való jog megsértésére.

A Landesgericht Ried im Innkreis (Ausztria) által 2008. június 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Roland Langer elleni büntetőeljárás

(C-235/08. sz. ügy)

(2008/C 223/35)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Ried im Innkreis (Ausztria).

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Roland Langer.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés (az Európai Közösséget létrehozó szerződés 1997. október 2-án hatályos változata, utoljára módosította a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló, 2005. április 25-én megkötött szerződés [HL L 157., 11. o.] 43. cikkét, hogy e cikkel ellentétes az a rendelkezés, amely a szerencsejátékok játékkaszinókban történő szervezését kizárólag részvénytársasági formában működő, és e tagállam területén székhellyel rendelkező társaságok részére teszi lehetővé, tehát egy e tagállamban lévő gazdasági társaság alapítását vagy megszerzését írja elő?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 43. és 49. cikkét, hogy e cikkekkal ellentétes az egyes szerencsejátékokra, így pl. a játékkaszinókban űzött szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti monopólium, ha az érintett tagállamban nincsen a szerencsejáték korlátozására vonatkozó egységes és módszeres politika, miután a nemzeti koncesszióval rendelkező szervezők szerencsejátékokban – például állami sportfogadásban és sorsolós játékokban – való részvételre ösztönöznek és azokat hirdetik (televízió, napilapok, folyóiratok), sőt a hirdetésben még azt is felajánlják, hogy a fogadási szelvény röviddel a lottóhúzás előtt visszaváltható („TOI TOI TOI – Glaub' ans Glück“)?
- 3) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 43. és 49. cikkét, hogy e cikkekkal ellentétes az a rendelkezés, amely szerint a szerencsejátékokra vonatkozó nemzeti jogban a szerencsejátékok és játékkaszinók tekintetében előírt 15 évre szóló összes koncessziót olyan szabályozás alapján biztosítják, amely a közösségi térség (nem e tagállamhoz tartozó) pályázóit a pályázatból kizárja?

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2008. június 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Swiss Re Germany Holding GmbH kontra Finanzamt München für Körperschaften

(C-242/08. sz. ügy)

(2008/C 223/36)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof.

Az alapeljárás felei

Felperes: Swiss Re Germany Holding GmbH.

Alperes: Finanzamt München für Körperschaften.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának ötödik franciabekezdését és 13. cikke B. részének a) pontját, valamint 13. cikke B. része d) pontjának 2. és 3. alpontját, hogy az élet-viszontbiztosítási szerződésnek az átvevő által fizetendő vételár ellenében történő átvételét⁽¹⁾, amely alapján a szerződés átvevője az eddigi biztosító által gyakorolt adómentes viszontbiztosítási tevékenységet a biztosított hozzájárulásával átveszi, és a továbbiakban az eddigi biztosító helyett a biztosított részére adómentes viszontbiztosítási szolgáltatást nyújt,
- a) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 9. cikke (2) bekezdése e) pontjának ötödik franciabekezdése szerinti értelemben vett biztosítási vagy banki tevékenységnek, vagy
- b) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének a) pontja szerinti viszontbiztosítási ügyletnek, vagy
- c) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része d) pontjának 2. és 3. alpontja szerinti, lényegében egyrészt adómentes kötelezettségvállalásból, másrészt követelések adómentes átruházásából álló ügyletnek kell-e tekinteni?
- 2) Módosítja-e az 1. kérdésre adott választ, ha nem az átvevő, hanem az eddigi biztosító nyújt ellenszolgáltatást az átruházásért?
- 3) Az 1. kérdés a), b) és c) pontjára adott nemleges válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének c) pontját, hogy
- az élet-viszontbiztosítási szerződések ellenérték fejében történő átruházása értékesítésnek minősül, és
 - a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. része c) pontjának alkalmazása során nem aszerint kell különböztetni, hogy az adómentes tevékenységek helye az értékesítés helye szerinti tagállamban vagy egy másik tagállamban található-e?

A Finanzgericht Köln (Németország) által 2008. június 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gaz de France – Berliner Investissement SA kontra Bundeszentralamt für Steuern

(C-247/08. sz. ügy)

(2008/C 223/37)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Köln (Németország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Gaz de France – Berliner Investissement SA.

Alperes: Bundeszentralamt für Steuern.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (HL L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 147. o.) melléklete f) pontjával összefüggésben értelmezett 2. cikkének a) pontját, hogy egy „société par actions simplifiée” jogi formában működő francia társaság a 2005 előtti években is „egy tagállam társaságának” tekinthető ezen irányelv értelmében, és így a német leányvállalata által 1999-ben felosztott nyereség után a 90/435/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján biztosítani kell számára a forrásadó alóli mentességet?
- 2) Arra az esetre, ha az első kérdésre nemleges válasz adandó:

Az EK 43. és EK 48. cikkbe, vagy az EK 56. cikk (1) bekezdésébe valamint az EK 58. cikk (1) bekezdésének a) pontjába és (3) bekezdésébe ütközik-e annyiban a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv (HL L 225., 6. o.) melléklete f) pontjával összefüggésben értelmezett 2. cikkének a) pontja, amennyiben e rendelkezés a 90/435/EGK irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben ugyan a société anonyme, société en commandite par actions vagy société à responsabilité limitée jogi formában működő francia anyavállalat számára előírja a német leányvállalata által felosztott nyereség után a forrásadó alóli mentességet, a société par actions simplifiée jogi formában működő francia anyavállalat számára azonban nem?

⁽¹⁾ HL 1977 L 145., 1. o.

⁽¹⁾ HL L 225., 6. o.